

Čís. 15947.

§ 16 zák. o obch. pom. nezakládá nároku na remuneraci, nýbrž jest jen vykládacím pravidlem pro případ, že zaměstnanci již nárok na remuneraci přísluší, ať již podle smlouvy, nebo obchodní zvyklosti.

Zaměstnanec se nemůže účinně vzdáti za trvání služebního poměru nároku na remuneraci za dobu minulou, nýbrž jen pro dobu budoucí.

(Rozh. ze dne 19. března 1937, Rv I 2009/36.)

Srv. č. 8560, 10661, 13259, 14205 Sb. n. s.

Žalobce se na žalované firmě domáhá zaplacení remunerace za určitou dobu let. Proti žalobě namítla žalovaná, že žalobce vzal podpisem ze dne 17. května 1933 na vědomí, že mu nebudou žádné remunerace vypláceny a že není proto žaloba odůvodněna. Nižší soudy přiznaly žalobci z důvodů požadované remunerace částku připadající na dobu do 17. května 1933, jinak žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Žalobce vzal svým podpisem ze dne 17. května 1933 na vědomí, že mu nebude remunerace za rok 1932 vyplacena a že pro příště odpadne placení remunerace. Žalobce se však mohl vzdáti nároku na remuneraci »pro futuro«, t. j. jen za dobu od 17. května 1933, kdežto za »pro praeterito«, za kterou mu nárok ten již vzešel, se nároku toho se zřením na ustanovení §§ 16 a 40 zák. č. 20/1910 ř. z. platně vzdáti nemohl a proto mu patří remunerace za rok 1932 v částce . . . Kč a za dobu od 1. ledna 1933 do 17. května 1933 v částce . . . Kč.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

§ 16 zákona o obchodních pomocnících č. 20/1910 ř. z. ovšem nezakládá nároku na remuneraci, jsa jen vykládacím pravidlem pro případ, že zaměstnanci již přísluší nárok na remuneraci. Dotčený nárok však může zaměstnanci příslušet podle smlouvy nebo podle obchodní zvyklosti v místě nebo v podniku zaměstnavatelově (rozh. č. 8560 a 10661 Sb. n. s.). V souzeném sporu bylo nesporné, že mezi stranami byla ujednána remunerace pro žalobce částkou . . . Kč ročně. Odvolací soud odůvodnil správně ve shodě s ustáleným rozhodováním nejvyššího soudu (srv. rozh. č. 13259 a 14205 Sb. n. s.), že se žalobce nemohl vzdáti nároku na remuneraci za dobu minulou, ale mohl se ho vzdáti pro budoucnost. Nesejde na tom, že se žalobce nevzdal nároku na remuneraci již ve služební smlouvě při nastoupení služby u žalovaného, nýbrž dodatečně, neboť i ujednání, která jsou učiněna za pracovního poměru a doplňují nebo mění služební smlouvu, stávají se součástí řečené smlouvy, pokud se nepříčí nezměnitelným předpisům právním.

Čís. 15948.

Z pojistné povinnosti podle § 2, č. 1 zák. č. 89/1920 Sb. z. a n. jest vyňat ten, kdo nastoupil prvé zaměstnání, podléhající pojistné povinnosti, po dosažení 55 roků.